

στ. 7-12 Αντένσταση του ενάγοντος ότι συνέταξε τις χρεωστικές ομολογίες της 12/Ι και 6/3/1766 παρά τη δέλησή του, υπό το κράτος φόβου.

Η απόφαση είναι προδικαστική ως προς την αντένσταση του ενάγοντος. Ως συνήδως, για να αποφευχθεί ο όρκος, ορίζεται προδεσμία για να συμβιβασθούν οι αντίδικοι.

στ. 28 Αίτηση του εναγομένου να του παρασχεθεί αντίγραφο της αποφάσεως για την άσκηση εφέσεως⁵.

1. «δικαιολογούμενος»: ισχυριζόμενος.
2. Υπάρχει παραπομπή [*] στους στ. 36-37 του χφου, που προστέθηκαν εκ των υστέρων στο κάτω μέρος της σελίδας.
3. Εδώ, με τη σημασία του «υπαναχώρησε», όχι του «παραιτήθηκε».
4. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 188-189.
5. Βλ. επ. εγγρ. 167a.

167α

1769/IX/10
χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φ 79γ
σχ. 165, 167, 168

Περίληψη πρακτικών για την άσκηση εφέσεως στο τρανσυλβανικό Θησαυροφυλάκιο.

//

Ίδου καὶ τὸ ντελημπεράτον ὁποῦ τοῦ ἐδώδη.

^{2/} || I769 || τῇ IO {7}(Σεπτεμ)βρίου ἦλθεν καὶ ἐπαρησιάσθηκεν ὁ Δημήτρι(ος) Κων³/σταντίνου Λοῦκα (εἰ)ς τό κρητήριόνμας κατά τὴν ὅπισθεν μας ἀπό.⁴/φασιν ὁποῦ ἔγινεν τῇ 3 αὐγούστου, / φέρνωντας καὶ τά ἄσπρα ὁποῦ⁵/ χραιωστ(εῖ) τοῦ X(ατζῆ) Πέτρου Λοῦκα κεφάλαια οὖν(γγρικα) F 2038 "72 μαζὶ καὶ τό⁶/ διάφορόν τους πρ(ός) 6 %/ τά ὁποῖα κάμουν ὅλα σοῦμα F 246 I "97½ ἀπό⁷/ τοὺς <I>766 τῇ I2 Ιανουαρίου ἔως τὴν σήμερον, ὁ δὲ X(ατζῆ) Πέτρ(ος) Ιεπροτεστήρ(ει).⁸/σεν ὅτι δὲν (εῖ)ναι εὐχαριστημέν(ος) πρ(ός) 6 % ἀλλὰ ζ(ει)τ(εῖ) 12 %. ὅδεν⁹/ ήμ(εῖ)ς μήν ἡμπορῶντες νά παρέβωμεν τάς βασιλικάς προσταγάς¹⁰/ δὲν ἀποφασίζωμεν ἀλέως καὶ μάλλιστα ὁποῦ τῷρα πρό ὀλίγον μᾶς¹¹/ ἦλθεν προσταγή ὅτι νά μήν ἀποφασίζωμεν ὑπὲρ τά 4 %¹ ἀνγκαλά¹²/ καὶ ἀπό τὰ ἄνωθεν κεφάλαια οὖν(γγρικα) F 2038 "72 προτεστήρ(ει) καὶ ὁπρίζ(ει)¹³/ ὁ Δημήτρι(ος) Κωνσταντίνου οὖν(γγρικα) F 992 "- ἔως ὁποῦ ἢ νά κάμνῃ ὁ X(ατζῆ) Πέτρος¹⁴/ ὥρκον διά κάτι ἀξούνγι καὶ βουβάλ(ει)α ὁποῦ ἔχ(ει) νά λαβένῃ ὁ Δημήτρης¹⁵/ ἀπ' αὐτόν / ώς λέγ(ει)/ ἢ νά τὸν ἀφήσῃ νά ὥρκόσῃ αὐτός. ὅδεν κατά¹⁶/ τὴν ἀπόφασίνμας τοῦ ἐδώδη τὸ ντελημπεράτον ώς καδώς τό

εξή:¹⁷/ τησεν καὶ ὁ Χατζῆ Πέτρ(ος) διὰ τό διάφορον τῶν ἀσπρῶν. διὰ δὲ τάς
¹⁸/ ἄλλες 2 ὑποδέσ(ει)ς τοὺς ἐδώδῃ τέρμινον ἡμέρες 8 ἢ νὰ τεριασθοῦν ¹⁹/
 ἢ νὰ ἐτοιμασθοῦν διὰ ὥρκον ὅπιουνοῦ καὶ ἂν ἡδελεν πέσῃ.

1. Οι στ. I-II περιλαμβάνουν την οριστική απόφαση της προηγουμένης εγγραφής.

168

1769/IX/17
 χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φ 79r-v
 σχ. 165, 167-167a-171, 174

**Απόφαση προδικαστική. Παράσταση δια πληρεξουσίου αντιπροσώπου. Υπαναχώρηση οφειλέτη και ακύρωση χρεωστικών ομολογιών. Αποδείξεις. Περιεχόμενο όρκου.
 Δημοσία κατάδεση χρημάτων στην Κ.**

^{20/} *I769 τῇ I7 σεπτεμβρίου*
^{21/} || Τελει ||ώνωντας ἡ ὅπισθεν [[όμολογία]] διορεία τῶν 8 ἡμερῶν ἐπαρησιάσθηκεν ^{22/} ἀπό τό ἔνα μέρ(ος) ὁ Δημήτρι(ος) Κωνσταντίνου Λοῦκα, ὁ δέ Χατζῆ ^{23/} Πέτρ(ος) μετό νά (εἰ)ταν ἀφρωστος ἔστ(ει)λεν τόν ἄνδρωπόν του Ἀντώνιον ^{24/} Νικολαύτην, καὶ ἐδικαιολογοῦνταν μέ τήν ὄμολογίαν τοῦ Δημήτρη ὅποῦ ^{25/} (εἰ)ς τοὺς <I>766 τῇ I2 οἰαννουαρίου ἔδωσεν [[X(ατζῆ) Πέτρου]] τό πῶς ὅτι καὶ ἂν (εἰ)χεν ^{26/} ἀπό νεότητός του ἔως τότες ἐξέκαμεν. ὁ ὅποι(ος) Δημήτρης, ἀκερ(εῖ) ^{27/} τόσον τήν μίαν ὄσσον καὶ τήν ἄλλην ώς ὅπισθεν, λέγωντας, ὅτι ^{28/} τήν ὄμολογίαν ὅποῦ τοῦ ἔδωκεν (εἰ)ς Λαζαρέτο (εἰ)ς τοὺς <I>766 τῇ I2 οἰαννουαρίου ^{29/} τήν ἔδωσεν ἀπό μεγάλην του ἀνάγλυκην μετό νά τόν (εἰ)χεν ὀπρισμένον ^{30/} ἐκ(εῖ), καὶ μάλλιστα ἔχωντας μερικά μοχδηρά (εἰ)ς τήν Βλαχ(εί)αν ^{31/} τοῦ ἔτρεχεν ζημία, καὶ τό περισσότερον μήν ἔχωντας διά ἔξοδα τοῦ ἔδω^{32/} σεν ἀς(λλάνια) 200 καὶ οὕτως ώς λέγ(ει) ἐξανάγκης ὑπογράφθ(ει) (εἰ)ς τήν ὄμολογίαν. ^{33/} διὰ δὲ τήν κάρτα μπιάνκα, τήν ὄπίαν τήν ἔδωσεν τοῦ ἄνδρώπουτου, Κων^{34/} σταντήν Ποιπλί, οὔτε ἦξενυρεν, διά νά τοῦ χραιωστῇ παράνω, παρά τάς ὅπι^{35/} σδεν 3 ὄμολογίαις ὅποῦ συμποσοῦνται κεφάλαια ούν(γγρικα) F 2038 "72, // τόν ὄπίον καὶ δερμῶς τόν ἐπαρακάλεσεν νὰ ὑπῆ τοῦ Χατζῆ Πέτρου Λοῦκα ^{2/} διὰ νὰ τοῦ συγχωρέσῃ τό διάφορον, ὅτι αὐτά τά ἀσπρα τά ἔχ(ει) χαμένα ὑπέρ ^{3/} ταῖς δύο φοραῖς, ἢ ἀπό κακόν του ρίζικόν ἢ ἀπό τά λόγια τοῦ ἄνωδεν ^{4/} Χατζῆ Πέτρου, χαλνῶντας τό ὄνομάτου ἐκ(εῖ) ὅποῦ (εἰ)χεν ἢ νὰ ἀγωράσῃ ^{5/} ἢ νὰ πουλήσῃ στέλνωντας τούς ἄνδρώπους του καὶ λέγωντας τό πῶς τοῦ χραιωστ(εῖ) ^{6/} τόσα ἀσπρα / ώς λέγει / καὶ διὰ τοῦτο ίδου τῷρα

